

РЕШЕНИЕ

№ 8363

гр. София, 03.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **386** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145, ал.2, т.1 от АПК, във вр. с чл.166 ДОПК, във връзка с чл.195б, ал.1 и ал.2, във вр. с чл.194, ал.1, т.1, б."а", във вр. с чл.194, ал. 2 от Закона за водите /ЗВ/.

Делото е образувано по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД,[ЕИК], [населено място] представлявано от изпълнителния директор С. Д. Д., чрез адв.Г. Г. от САК, против акт за установяване на публично държавно вземане №424/27.11.2024г. на директора на Б. дирекция „И. район“, [населено място] /БД ИБР/. С последния на дружеството е установено публично задължение за дължима такса за водоземане по разрешително №01420029/09.06.2021г., издадено от заместник министъра на околната среда и водите ОСВ, за периода 01.01.2023г.-31.12.2023г., както следва: главница в размер на 7265,56лв. (седем хиляди двеста шестдесет и пет лева и петдесет и шест стотинки), ведно с дължимата лихва за периода на забава от 16.02.2024г. до 27.11.2024г. в размер на 791,16лв. (седемстотин деветдесет и един лева и шестнадесет стотинки), както и законна лихва до окончателното погасяване на главницата от датата, следваща датата на издаване на АУПДВ.

Жалбоподателят счита АУПДВ за незаконосъобразен, предвид липса на необходимите материалноправни предпоставки за издаването му, както и че същият е неправилен, необоснован и постановен при съществени процесуални нарушения. Твърди, че АУПДВ е издаден в противоречие с кумулативно- предвидените елементи на материалната норма на чл.195б, ал.2 от ЗВ, констативен протокол от извършения контрол за изпълнение на задължението и покана към лицето за доброволно изпълнение.

Липсвал реален анализ на потреблението на вода, в съответствие с представените в преписката доказателства и направените възражения в тази

посока от жалбоподателя. Административният орган бил пропуснал да извърши проверка на подадените декларации на основание чл.194б, ал.4 от ЗВ и декларирания коефициент 0,7 и ако установял в декларациите по ал.1 несъответствия с информацията по ал.3, които засягат основата и размера на определената такса, в този случай да издаде, на основание на тази законова разпоредба акт за установяване на публично държавно вземане, с който да коригира декларациите. Това производство било напълно различно от проведеното производство по реда на чл.195б от ЗВ, което бил направил административния орган. Последното се провеждало в случаите, когато не са подадени въобще декларации за водоползване, както и в случаите на влязъл в сила акт за корекция на подадените декларации по реда на чл.194б, ал.4 от ЗВ.Проверка на показанията на измервателните устройства не била извършвана, въпреки наличието им. Липсата на проверка на измервателните устройства несъмнено водило и до неточно установяване на потребените количества вода, респективно до нарушение на материалния закон, с оглед неправилното установяване на количеството употребена вода, респективно дължимата сума за същата. Дружеството не било уведомявано за започнало производство по този ред и за предстояща проверка на тези измервателни устройства. Непровеждането на процедура по реда на чл.194б, ал.2-4 от ЗВ, а по друг административен ред, при липса на нормативно основание за това, представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Иска се отмяна на процесния АУПДВ.

В с.з. жалбата се поддържа от процесуалния представител, претендира разноски.

Ответникът - директорът на Б. дирекция „И. район“, [населено място] /БД ИБР/, редовно уведомен, не изпраща представител. Представя писмено становище. Не претендира разноски.

СГП, редовно уведомена, не участва в съдебното производство.

Жалбата е подадена в 14-дневен срок от адресат на неблагоприятен административен акт, поради което е процесуално допустима.

„Напоителни системи“ ЕАД,[ЕИК], [населено място], е титуляр на разрешително №01420029/09.06.2021г., издадено от заместник-министър на околната среда и водите, за водовземане от повърхностен воден обект, язовир „Б.“, изграден на река „Крива“ №7 от Приложение №1 към чл.13, ал.1, т.1 от ЗВ.

В процесният акт се сочи следното:

С разрешително №01420029/09.06.2021г., издадено от заместник- министър на околната среда и водите, на „Напоителни системи“ ЕАД е предоставено правото на водовземане от повърхностен воден обект язовир „Б.“, изграден на река „Крива“ №7 от Приложение №1 към чл.13, ал.1, т.1 от ЗВ, с разрешена цел: земеделски цели, „обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури“ в района на НС „К.“, с лимит на ползваната вода: до 20 млн.м³/годишно, от които:

До 7,0 млн. м³/год. за напояване.

До 13,0 млн. м³/год. за компенсиране на недостиг на вода от язовир „Т.“ и язовир „Б.“ в условията на суха година.

Водовземането по цели и направление се осъществява в съответствие с месечните графици за използване на водите на комплексните и значими язовири, утвърдени от Министъра на околната среда и водите през месеците април, май, юни, юли, август, септември и октомври, с краен срок на действие на разрешителното-31.05.2031г.

Съгласно раздел „Задължение за заплащане на такса за предоставено право на водовземане“ от разрешително №01420029/09.06.2021г., на титуляра на разрешителното „Напоителни системи“ ЕАД е вменено задължение да заплаща такса за водовземане, съгласно размерите и сроковете, определени в Тарифата на Министерски съвет /МС/ по чл.194 от Закона за водите. Тарифа за таксите за водовземане за ползване на воден обект и за замърсяване е приета с

ПМС №383/29.12.2016г. и е в сила от Януари 2017г.

При извършена проверка по документи във връзка със съставяне на Акт за установяване на публични държавни вземания /АУПДВ/ по разрешително № 01420029/09.06.2021г. е констатирано:

С констативен протокол №Пз-008/12.01.2024г. е установено, че във връзка с изпълнение на графика за използване на води от комплексните и значими язовири, ежесечно се измерват отнетите обеми вода от язовир „Б.“ и се предоставя информация в БД ИБР [населено място]. Установено е, че общото количество вода използвано за напояване, през периода от 01.01.2023г. до 31.12.2023г. от яз. „Б.“ за НС „К.“ е 6 919 580м³.

С констативен протокол №Пз-432/29.08.2024г. е установено, че дружеството-жалбоподател е предоставило декларация за осъществено водовземане от повърхностен воден обект-язовир „Б.“ с вх. № КД-04-13 72/26.01.2024г. и справка за иззети водни количества с вх. № КД-05-161/11.01.2024г. „Напоителни системи“ ЕАД са декларирали отнети водни количества в размер на 6 919 580м³, като е посочено, че отнетия обем е по-малък от или е равен на обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени в Наредбата за нормите за водопотребление за съответните култури и е определена дължимата такса в размер на 7265,56лв.

Дължимата такса е определена от „Напоителни системи“ ЕАД в размер 7 265,56лв. (седем хиляди двеста шестдесет и пет лева и петдесет и шест стотинки).

Извършената проверка от експерти на БД ИБР констатира, че таксата е изчислена на база декларирано от дружеството иззето водно количество.

Органът приема, че не е заплатена дължимата такса за водовземане за периода от 01.01.2023г. до 31.12.2023г., която е в размер на 7 265,56лв. (седем хиляди двеста шестдесет и пет лева и петдесет и шест стотинки);

Констативен протокол № Пз-432/29.08.2024г., ведно с покана за доброволно изпълнение и уведомяване за започване на производство по установяване на задължението, са предявени на титуляра на разрешителното с писмо с изх. № ПО-02-644/30.08.2024г. Последният е поканен доброволно да заплати дължимата сума за периода 01.01.2023г. до 31.12.2023г., възлизаща на главница: 7 265,56лв., ведно с дължимата лихва за периода на забава.

С процесният акт за установяване на публично държавно вземане №424/27.11.2024г. на директора на Б. дирекция „И. район“, [населено място] /БД ИБР/, на дружеството-жалбоподател е установено публично задължение като дължимата такса за водовземане по разрешително №01420029/09.06.2021г., издадено от заместник министъра на околната среда и водите /ОСВ/, за периода 01.01.2023г.-31.12.2023г., както следва: главница в размер на 7 265,56 лв. (седем хиляди двеста шестдесет и пет лева и петдесет и шест стотинки), ведно с дължимата лихва за периода на забава от 16.02.2024г. до 27.11.2024г. в размер на 791,16 лв. (седемстотин деветдесет и един лева и шестнадесет стотинки), както и законна лихва до окончателното погасяване на главницата от датата, следваща датата на издаване на АУПДВ.

По делото е прието, неоспорено от страните заключение по СИЕ от инж.М. К. Г., което съдът кредитира изцяло като компетентно изготвено.

Съгласно същото:

От „Констативен протокол“ №Пз-008/12.01.2024г., изготвен от Г. Д. и Н. У., служители на „Б. дирекция „И. район“ при Министерство на околната среда и водите е видно, че проверката от директора на Б. дирекция по реда чл.194, ал.4 о

От „Констативен протокол“ с №Пз-432/29.08.2024г., изготвен от Г. Д., служител на „Б. дирекция „И. район“ при Министерство на околната среда и водите е видно, че „Напоителни системи“ ЕАД са декларирали отнети водни количества в размер на 6 919 580 м³. От „Декларация

по чл.194б от Закона за водите за водоземане от повърхностни /подземни/ води за периода 01.01.2023год.-31.12.2023год. на „Напоителни системи“ ЕАД-Централно управление с изх. №АД-24-02-6/24.01.2024год. и вх.№КД-04-1372/26.01.2024год. на БД ИПР е видно, че отнетото водно количество за периода 01.01.2023г.-31.12.2023г. за НС „К.“ е в размер на 6 919 580м³ и дължимата такса е в размер на 7265,56лв. (седем хиляди двеста шестдесет и пет лева петдесет и шест стотинки);

От представените на експертната документация е видно, че отнетите и декларирани от „Напоителни системи“ ЕАД водни обеми за напояване за 2023г. не надвишават лимита на ползваната вода, съгласно даденото разрешително за водоземане от повърхностен воден обем.

Съгласно действащата нормативна уредба „Когато водоземането е за напояване, единичният размер на таксата се умножава, както следва“:

- когато отнетият обем вода е по-малък от или е равен на обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени с наредбата по чл.117а, ал.2 ЗВ, за съответните култури по 0,7;

-когато отнетият обем вода е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, определени с наредбата по чл.117а, ал.2 ЗВ, за съответните култури - по 1,3.

От представените на експертната документация е видно, че следва да се приложи коригиращ коефициент от 0,70, тъй като декларираният обем вода е в размер на 6 919 580 м³, при заложен в „Разрешително за водоземане от повърхностен воден обект-язовир „Б.“ с №01420029/09.06.2021г., издадено от „Министерство на околната среда и водите“ лимит от 7 000 000 м³.

От направените по-горе констатации е видно, че информацията в подадените декларации от страна на „Напоителни системи“ ЕАД, относно размера на ползваните годишни водни обеми от яз. „Б.“ за 2023г., респективно определените размери на дължимите годишни такси, не се различават от тези по писмо, изх. №ПО-02-644/30.08.2024г. на директора на БД ИБР – П., намерили отражение и в издадения от него Акт за установяване на публично държавно вземане №424/27.11.2024г.

По делото не се спори, относно размера на таксата за кубик вода.

Не се спори също така, че са подавани декларации от дружеството по чл.194б от ЗВ за иззети/добити количества вода и относно наличието на поставени водоизмервателни устройства както и справки-отчети.

В административното и в съдебното производство от страна на „Напоителни системи“ ЕАД не са били оспорени подадената декларация и данните в нея, както и не са били ангажирани доказателства, оборващи съдържанието в декларацията информация.

Не са налице изложени твърдения, че същите са неправилно декларирани или има грешка при посочването на ползвания обем вода.

Отнетият обем вода е изчислен при съобразяване на съответните норми за водопотребление в Наредбата за нормите за водопотребление.

От правна страна:

По силата на чл.162, ал.2, т.3 ДОПК, публични са държавните и общинските вземания за такси, установени по основание със закон. Основанието за дължимост на такси за водоползване по разрешителното на жалбоподателя е регламентирано със ЗВ и те се заплащат, когато използването на водите се осъществява въз основа на издадени разрешителни или без основание. Законодателно е предвидено конкретния размер на дължимата такса да се определя с подзаконов нормативен акт. Механизмът на изчисляване на таксите в оспорения акт за установяване на

държавно вземане е обвързан с текстовете на чл.11, ал.1, чл.12, ал.2 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС№ 383/29.12.2016г., относима и действаща към отчетните периоди от АУПДВ.

Правни основания за издаване на АУПДВ са: чл.166 ДОПК, във връзка с Закона за водите - чл.195б, ал.1 и ал. 2, във вр. чл.194, ал.1, т.1, б. "б", вр.с чл.194, ал.2 от Закона за водите, чл.11, ал.1, чл.12, ал.2 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, /ТГВПВОЗ/ приета с ПМС №383/29.12.2016г., относима и действаща към отчетните периоди от АУПДВ.

1.Нормите на чл.194, ал.1, т.1, б.,„а“ и ал.6 от Закона за водите предвиждат, че за правото на използване на водите се заплаща такса за водовземане, чиито размер, начин и ред за изчисляване и заплащане се определя с тарифа на Министерския съвет, като дължимата годишна такса за водовземане за 2023г. е приложима Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2016г. /наричана по-долу само Тарифата/. Тарифата сочи, че таксите за водовземане от повърхностни води и от подземни води се определят на база отчетния обем вода и в зависимост от целта на използване на водата. Съгласно чл.3, ал.1 от приложимата за 2023г. Тарифа, таксите за водовземане от повърхностни води и от подземни води се определят на базата на отчетния обем вода, целта на ползване на водите и съответните норми за водопотребление по чл.117а от ЗВ. Единичният размер на таксата за водовземане от повърхностни води с цел обществено напояване на земеделски култури е дадена в чл.12, ал.1, т.3 при съобразяване и корекционните коефициенти, дефинирани в ал.2 от същата правна норма.

От своя страна чл.194б от ЗВ предвижда правомощия за Директорите на басейновите дирекция, да осъществяват проверка на декларираните от задължените лица данни /относно размера на дължимите такси, вкл. и основата и начина на изчисляването им, за което деклариране е препратено и към правилата на ДОПК/ по реда на ал.1, въз основа на резултатите от собствения мониторинг; показанията на измервателните устройства и резултатите от извършения през годината контрол /ал.3/, която проверка при установено несъответствие /между данните по ал.3 и декларираните данни/, засягащо основата и размера на определената такса, е предвидено да приключи с издаване на „акт за установяване на публично държавно вземане, с който се коригира декларацията“ /ал. 4/, който акт подлежи на оспорване по реда на АПК /ал.6/.

Според чл.195б, ал.1 от ЗВ, вземанията за незаплатените такси по този закон се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл.166 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс /ДОПК/. Алинея втора сочи, че актът се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи извлечения от сметките, по които постъпват таксите; платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; покана към лицето за доброволно изпълнение и констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението.

Или в обобщение в качеството му на титуляр по Разрешително №01420029/09.06.2021г., издадено от заместник-министър на околната среда и водите, за ползване на повърхностен воден обект: язовир „Б.“, изграден на река Крива-№ 7 от Приложение № 1 към чл.13, ал.1, т.1 от ЗВ, с разрешена цел: земеделски цели-„обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури“ в района на НС „К.“, с лимит на ползваната вода: до 20 млн.м³/годишно и безспорно осъществявано такова, дружеството-„Напоителни системи“ ЕАД,[ЕИК], [населено място] на основание чл.194, ал.1, т.1, б."а" от ЗВ дължи такса за правото на ползване на повърхностни води за процесния период 01.01.2023г.- 31.12.2023г., в която насока всъщност и страните в процеса не спорят.

Заключението по назначената ССЧЕ потвърждава констатациите на АУПДВ относно

ползването от „Напоителни системи“ ЕАД, количество вода, поради което и следва да се приеме, че таксата е законосъобразно определена.

Не е налице спор относно факта на изпълнение-ползване на повърхностни води за процесния период 01.01.2023г.-31.12.2023г., на така вмененото задължение на титуляра на правото за процесния период.

Съдът счита, че извършването на проверка на показанията на измервателните устройства, ако те са налични би имало значение единствено, ако органът би установил различна от декларираната информация, водеща до негативно засягане на основата и размера на декларираната такса в посока повишението ѝ. На съда е известно, че такава проверка на място не би довела до някакви установявания, тъй като декларираните количества са за изминал период и на практика не могат да бъдат направени констатации, без представени справки от дружеството, поради което и неоснователно е оплакването в жалбата, че липсва проверка на измерителното устройство, което водело до неточно определяне на потребените количества вода, респективно дължимата такса. Количеството иззети от дружеството води е сторено съобразно подадените от самото дружество данни, което обоснована и извода за правилността на начина, по който е изчислен размерът на публичното държавно вземане и не би могло да се приеме, че са допуснати нарушения на правилата на чл. 35 и чл. 36 от АПК, както и че начинът на определяне на таксата бил лишен от правно основание. / В този см. и Р. № 12806 от 26.11.2024 г. по адм. д. № 7257 / 2024 г. на ВАС/.

Размерът на реално отнетото количество водни маси е отбелязан лично от жалбоподателя в декларация по чл.194б от ЗВ, като същият е установен и в Констативните протоколи от извършените проверки цитирани по горе, екземпляри от които са редовно връчени на „Напоителни системи“ ЕАД и които установяват пълно съответствие на декларираното иззето количество и реалното такова. Таксата е обоснована и с фактическите установявания в констативния протокол от извършените проверки, КП №Пз-008/12.01.2024г., екземпляр от който е връчен редовно на „Напоителни системи“ ЕАД.

На дружеството е връчено уведомление по чл.26, ал.1 с писмо изх. №ПО-02-644/30.08.2024г., като му е дадена възможност за представяне на доказателства. След връчване на уведомлението за започване на административното производство „Напоителни системи“ ЕАД е имало възможност да оспори отразените в КП данни за отнети водни обеми и дължими такси и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, което не е било сторено. Така е осигурено правото на страната по чл.34, ал.1 АПК да участва в производството и е спазено правото на защита на дружеството.

Определянето на таксата е направено според правилата на формулата за изчисление, посочена в Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, а размерът ѝ не се различава от декларираните от „Напоителни системи“ ЕАД. Както бе вече посочено, жалбоподателя е бил поканен, но не е взел участие в административното производство в законоустановения срок и не е ангажирал никакви допълнителни доказателства. Нещо повече, последният не оспорва количеството отнета вода.

2.Съдът не споделя възраженията в жалбата, че са допуснати от страна на административния орган съществени нарушения на административнопроизводствените правила и по-конкретно провеждане на производство по реда на чл.195б от ЗВ, а не по реда на чл.194б, ал.4 от ЗВ.

Съдът, съобразявайки се със съдебната практика /Решение № 11290 от 08.11.2021г. по адм.д.№ 4113/2021 на ВАС/ приема, че не са допуснати от страна на административния орган нарушения на административнопроизводствените правила и по-конкретно провеждането на производство по реда на чл.195б от ЗВ, а не по реда на чл.194б, ал.4 от ЗВ.

Всъщност, основанието за издаване на процесния АУПДВ е както неточното изпълнение от страна на титуляря на разрешително за право на водовземане на задължението му за деклариране по чл.194б, ал.1 от ЗВ на данните относно основата за изчисляване и размера на дължимата такса по чл.194, ал.1, т.1, б.„а“ от ЗВ за 2016г. и 2017г., така и на неизпълнение на задължението му да ги заплати по начина, посочен в чл.195а, ал.1 от ЗВ. Не може да бъде приета тезата на жалбоподателя, при така посочената по-горе правна регламентация, че производството по реда на чл.194б, ал.4 от ЗВ е различно от това по чл.195б от същия закон и издаването на АУПДВ в хипотезата на чл. 195б, ал.1 от ЗВ в случаи като процесния следва да се предхожда от влязъл в сила АУПДВ, издаден по реда на чл.194б, ал.4 от ЗВ. Касае се до единен регламентиран от законодателя ред, по който следва да бъдат установени в случаи като процесния по основание и размер дължимите по този закон такси /публични държавни вземания по дефиницията на чл.162, ал.2, т.3 от ДОПК/, което производство съгласно чл.166 от ДОПК се развива по правилата на АПК, респ. приключва с издаването на АУПДВ, подлежащ на оспорване по реда на АПК /виж и чл.194б, ал.5 във вр. с ал.4 и чл.195б, ал.1 от ЗВ/.

Съществено е, че в хода на административното производство са извършени проверки (такива по смисъла на чл. 194б ал. 3 от ЗВ), обективирани в съответствие със закона в констативни протоколи, редовно връчени на „Напоителни системи“ЕАД, в хода на които въз основа на данните, предоставени от самото юридическо лице на дружеството е изпратена и редовно връчена и покана за доброволно изпълнение на задължението.

При така очертания нормативен регламент, съдът счита, че оспореният АУПДВ в частта му относно установеното задължение за 2023г. е издаден от компетентен орган, при спазване на изискванията за писмена форма и необходимите ѝ реквизити, при правилно приложение на закона и без да са налице нарушения на административно производствените правила.

Съдът счита, че АУПДВ е издаден в предвидената писмена форма, като е фактически и правно мотивиран. В съответствие с разпоредбата на чл.195б, ал.2 от ЗВ са посочени писмените доказателства, въз основа на които е съставен актът: разрешително за водовземане, констативни протоколи от извършената проверка, покана до лицето за доброволно изпълнение. Посочени са фактите и обстоятелствата, обосновавали извода, че „Напоителни системи“ ЕАД не е заплатило дължимата такса за водоползване за процесния период. Мотивите, съдържащи се в оспорения акт и в писмените доказателства към административната преписка по неговото издаване, са достатъчни, за да се установи волята на органа, изхождайки от наличието на конкретизиране на иззетите количества води, начина на формиране на задължението и доказателствата, обосноваващи тези факти.

При изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, разноски се дължат в полза на ответника на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Такива обаче, не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне.

С оглед становището на съда за неоснователност на жалбата, претенцията на

жалбоподателя за заплащане на сторените по делото разноски се явява също неоснователна.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Напоителни системи“ ЕАД,[ЕИК], [населено място] представлявано от изпълнителния директор С. Д. Д. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане №№424/27.11.2024г. на директора на Б. дирекция „И. район“, [населено място] /БД ИБР/, с който на дружеството е установено публично задължение като дължима такса за водовземане по разрешително №01420029/09.06.2021г., издадено от заместник министъра на околната среда и водите ОСВ, за периода 01.01.2023г.-31.12.2023г., както следва: главница в размер на 7265,56лв. (седем хиляди двеста шестдесет и пет лева и петдесет и шест стотинки), ведно с дължимата лихва за периода на забава от 16.02.2024г. до 27.11.2024г. в размер на 791,16 лв. (седемстотин деветдесет и един лева и шестнадесет стотинки), както и законна лихва до окончателното погасяване на главницата от датата, следваща датата на издаване на АУПДВ, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: